

[Oluf Pedersen.]

det er rene ord for pengene. Bladet føjer til, at det forstår udmærket godt, at den internationale valutafond finder denne beskatning uheldig.

Så kan man sige, at modstanden kun findes hos de radikale og venstre. Men den findes også hos de konservative. Jeg hørte, at ministeren afviste forslaget på det konservative folkepartis vegne og på hele regeringens vegne, men „B. T.“, som jo er et regeringsorgan, er faldet over denne skat. Og tag „Nationaltidende“, der i en leder skriver:

„På eet punkt kunne rejselivet i hvert fald straks lettes: Danmark kunne ophæve den afgift på fremmed valuta, som allerede har vist sig at være noget af en fiasko. Denne restriktion hører til dem, hvis overholdelse kun sjældent kan kontrolleres, og alle ved, at overtrædelser er meget hyppige. Dette er til skade for retsfølelsen og til ærgrelse for de lovlige. Rejsevalutaskatten bør under ingen omstændigheder fortsætte. Den var et eksperiment, og eksperimentet er mislykkedes. Der går ingen splinter af finansministeren, fordi han erkender dette. Tværtimod.“

Det går der altså åbenbart alligevel.

Tager vi endelig et blad, som står udenfor partierne, „Kristeligt Dagblad“, ønsker også det, at man straks skal afskaffe denne skat.

Jeg har ikke set, hvad man mener fra socialdemokratiets side, men efter de udtalelser, der tidligere er fremsat af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft med hans store interesse for det nordiske samarbejde, går jeg ud fra, at socialdemokratiet har det samme syn på denne afgift, som råder i de andre politiske partier, i hvert fald i deres presse.

Det er opløst for mig af medlemmer i denne sal, og jeg har også hørt fra mange andre sider, at der er midler til omgåelse af denne afgift, og jeg forstår, at den højt-ærede minister er klar over, at der finder omgælinger sted. Jeg synes ikke, den højt-ærede minister kan være denne afgift bekendt. Det kan være meget godt med teori, men jeg synes, der må være grænser selv for en finansministers verdensfjernhed. Jeg synes, det må være meget ubehageligt at få en næse fra den internationale valutafond for, at man ikke overholder sine forpligtelser, og at måtte undskylde sig med hastværksarbejde.

Jeg kommer dernæst til spørgsmålet om skattens virkninger på det nordiske

samarbejde. Efter at denne skat er vedtaget, en skat, som de andre nordiske lande utvivlsomt følte som en ubehagelighed, har disse andre lande pålagt vor papirimport en mægtig udførselsafgift. Nu kan man sige, at de to ting ikke har noget med hinanden at gøre, men når Danmark, såvidt jeg har forstået, henvender sig til de andre nordiske lande og protesterer mod denne udførselsafgift på papir, som jo betyder en meget stor udgift for os, forekommer det mig, at vi må stå svagere, når vi selv har vist os uvenlige og har gennemført en afgift, som virker imod det nordiske samarbejde.

Forøvrigt gør det heller ikke sagen bedre, når vi skal henvende os til de andre nordiske lande med protester mod de høje papirpriser, at man så kan sige: ja, men papirpriserne er da ikke for høje i Danmark; det er ikke længere siden end i efteråret, at rigsdagen forhøjede papirskatten, fordi man syntes, befolkningen i Danmark fik for billigt papir. Det gør ikke sagen bedre, når man ved, at svenskerne selv har haft en papirskat på 15 øre pr. kg, som de for kort tid siden har ophævet, til trods for at deres pris kun ligger på $\frac{1}{3}$ af prisen her i landet.

Så længe vi har denne afgift på rejsevaluta, står vi meget svagere i vor protest overfor den afgift, som er lagt på eksporten af papir her til landet fra de andre nordiske lande, og jeg spørger den højtærede finansminister: Vil ministeren tilbyde at afvikle denne afgift på rejsevaluta for ikke at besværliggøre en forhandling om nedsættelse af udførselsafgiften på papir?

H. C. Hansen: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ville ikke være den, han er, hvis han ikke havde grebet den chance, som ligger i en række blade af forskellige partifarves omtale af denne rejseskat, og jeg kan i og for sig godt forstå, at det ærede medlem, når han er i stand til at fremlægge udtalelser fra ikke ubetydelige blade fra radikal, fra konservativ og fra venstreside mod en skat, som disse partier selv har været med til at gennemføre her på rigsdagen, så benytter chancen til at forsøge at drage en vis politisk gevinst deraf. Det ærede medlem lever jo af de politiske gevinster, han kan opnå ved at afskaffe det ene og det andet. Nogen positiv indsats kan man jo ikke forvente fra det ærede medlems side.

Jeg lagde mærke til og tør måske have lov til at understrege, at der ikke i de citater, det ærede medlem fremførte fra